

Salutacions

Presentar Xavier Sabaté és parlar d'una persona i d'un polític poc habitual a casa nostra.

Les seves qualitats, les que més el fan destacar i que el diferencien, són, alhora, poc usuals en la política catalana. Aquesta singularitat és part de l'interès que desperta el que diu i fa en Xavier Sabaté.

1. És Culte.

En Xavier Sabaté és un persona culta. Llegida. Amb un gran domini de la història i dels clàssics. És habitual trobar cites i referències literàries i històriques en els seus textos i parlaments. I és una qualitat, en la política d'avui, poc freqüent i que reclama ser valorada i reconeguda. Sabaté creu imprescindible el coneixement de la història per a la política, per a una política de nord i de rumb.

Plutarc, el filòsof i historiador grec deia que "Un home sense història és com un home sense ulls". Doncs bé, Xavier Sabaté mira la realitat i el futur amb els ulls del flux i de la perspectiva històrica. Per això, se li escapen poques coses... la seva mirada és profunda i rica de matisos.

2. És independent.

Xavier Sabaté és una persona compromesa amb el seu territori, les seves idees i la seva organització: el Partit dels

Socialistes de Catalunya. És per això que fou escollit primer secretari dels seu partit al Camp de Tarragona.

Però el seu compromís és, sempre, des de un grau de llibertat i autonomia personal i política que configura una relació de servei i compromís des de la independència de caràcter i de criteri. En ocasions, aquesta independència li comporta defensar posicions obertament autocrítiques o més profundes de les del discurs dominant.

Xavier Sabaté és lleial, però no servil. I no sempre és còmode el que diu, però la virtut rau en que parla per convicció, no per oportunisme.

Xavier Sabaté publica habitualment en premsa i en el seu bloc, font inesgotable de referències i pensaments. Sap que les millors idees, les que més es poden defensar, són aquelles que es diuen, es parlen i s'escriuen. El seu combat ideològic i polític és també un combat cultural.

3. És hàbil.

Xavier Sabaté és també hàbil per a buscar sempre posicions d'interlocució i negociació. Cercar posicions de consens no sempre és fàcil. Però no podem confondre la neutralitat amb la imparcialitat. Quan es té un lloc de representació col·lectiva i d'autoritat dins d'una determinada organització, no es pot restar neutral: s'ha de ser imparcial i administrar el poder que s'ostenta sense cap més principi que el respecte a les normes. L'autoritat, o és

moral i ètica, o només és jerarquia. Xavier Sabaté coneix la diferència. Estic segura que no l'oblida mai.

Li agraeixo que m'hagi convidat a fer aquestes breus paraules de presentació.

Tenim força coses en comú.

Sóc de Valls i ell de Flix, la terra ens uneix i les nostres idees són compartides.

A més, vaig aprendre molt al seu costat durant la seva època de Conseller de Governació, i li estic agraïda per la seva confiança.

I ara, des del Govern del president Montilla, les nostres responsabilitats ens creuen camins i obligacions institucionals tot sovint.

Però avui estic aquí i no per cap obligació o compromís institucional o polític. Estic aquí en qualitat d'amiga i de persona que reconeix i agraeix la teva tasca, Xavier.

Estic aquí perquè crec en la política no com una professió sinó com una vocació de servei i de lideratge transformador.

I estic segura que tu també, Xavier.

Acabo.

Arriben temps electorals, temps de balanços i temps difícils. Ara, més que mai, caldran líders seriosos i amb visió del que cal.

És en aquests moments quan ens calen líders d'una peça, no només de façana o de cara.

Ho deia i ho explicava molt bé fa uns anys el meu admirat Juan José López Burniol, (De líders i polítics. Llums i ombres en l'exercici del poder. El Periódico, 14/09/2006):

(...) ¿Quina és, llavors, la diferència entre un polític i un líder? Senzillament, que un líder percep amb claredat la situació en què es troba el seu país, conforma un projecte de futur, l'exposa sense embuts i la gent el segueix perquè té credibilitat i, en conseqüència, s'hi identifica. En canvi, un polític esgota el seu quefer en la conquesta i la preservació del poder, utilitzant mètodes de màrqueting. (...)

Amb vostès, té la paraula Xavier Sabaté.

Bona tarda i moltes gràcies.